

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. V. Excessus amoris, quem Jesus Christus ostendit nobis in Passione
sua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

possit, quòd suam poterit promovere salutem, abs eo, quòd unquam illius obeat exercitium, id ipsum redigat in opus.

Habito quodam sermone à sancto Vincentio Ferrerio, magno hoc temporum nostrorum Apostolo, in quo admodum luculenter depinxerat dolores patientis Jesu Christi, omnes tam sancto succensi fuere zelo ac desiderio, veniendi in partem dolorum ipsius, maxime illorum crudelissi-

mæ suæ flagellationis, ut afferri oportuerit ingentem numerum flagellorum, ad distribuendum illa copiosa multitudini talia desiderantium, nec in tanta invenire hæc poterant copiâ, illorum ut copia fieri posset omnibus. Eheu! ubi tempore hoc invenire sit quidquam ejusmodi fervoris? incalsum nos dicimus Christianos, nunquam tales erimus reipsâ; nisi per imitationem dolorum Jesu Christi.

ARGUMENTUM.

Excessus amoris, quem Jesus Christus ostendit nobis in Passione sua.

ARTICULUS V.

Excessus amoris Jesu Christi in Crucem, fuit omnium maximus excessus.

Probè aspexi, fratres mei, re-sumpsit hic Spiridion, haud leviter commotos vos esse considerando ingentes hos duos excessus opprobriorum ac dolorum, quos Jesus Christus tolerare voluit in Passione sua, ut opponeret hos duobus aliis excessibus, superbiæ animorum nostrorum, & voluptatum nostrorum corporum. Sed quid hæc sint respectu tertii & summi excessus, quem ostendit nobis in Crucem sua, qui est ille incomparabilis sui amoris. Duo alii excessus, quamvis fuerint maximi, non tamen exspoliaverunt ipsum vitam; sed hic animam ipsi tollit, vitam ipsius exhauriet &

sanguinem, hic mactabit & sacrificabit ipsam. Ita, amoris hic excessus est benignissimi Dei erga creaturam suam, qui fortior est Omnipotente, & triumphat de Deo ipso. *O amoris vim! quid violentius? de Deo triumphat amor.*

Aspicite expirantem ipsum in Cruce; amor est, fratres mei, ita amor est, quo fertur in nos; hic sustulit ipsum in Crucem, hunc in statum adduxit is ipsum: cui enim alteri, quàm ipsi soli attribunenda sit mors ipsius & omnia Passionis suæ tormenta?

Vos estis milites Romani, qui egistis ipsum in Crucem; vos estis carnifices, qui vestras lavistis manus in sanguine ipsius.

Ah!

Non sunt car-
nifices,

Ah! barbari, an igitur vos estis deicidæ? Respondebunt tibi: nos non sumus, qui condemnavimus ipsum ad mortem; Pilatus judicavit, Pilatus condemnavit ipsum; nos aliud non fecimus, nisi quod sumus executi sententiam judicis.

Non est Pila-
tus,

Pilate, infelix Judex, ut quid tam iniquam pronuntias sententiam in Filium Dei; cum probè cognoveris, & palam evulgaveris, quòd non invenias causam in eo, quòd innocentem reperias ipsum? tu igitur mortis ipsius causa es, cum condemnaveris ipsum ad mortem Crucis? sed ego nolebam, diceret is vobis: Judæi tradiderunt mihi eum velut reum, videbam quidem, quòd talis non esset; sed ipsi coegerunt me importunis suis clamoribus, ut traderem illum voluntati eorum; & tantò magis, quòd minas intentarent mihi potentia Cæsaris. Benè adverti, malè me facere, sed de eo lavi manus meas coram omnibus; & illi semetipsos onerârunt sanguine illius: sanguis ejus super nos, & super filios nostros.

Non est po-
pulus Judai-
cus.

Itane Judæi, olim popule electè Dei? Ah! popule ingratus & infidelis, quo perciti vestro consignare voluistis morti auctorem vitæ. Quis vobis tam acres addidit stimulos ad urgendum hunc judicem, ut ageret in Crucem illum, qui tot ac-

tantis accumulaverat vos beneficiis? nos non sumus, diceret vobis populus Judaicus, nos nec minima unquam pulsaverat de hoc cogitatio, sed potius reverebamur ipsum, aspicientes mira ipsius prodigia, turmatim, quocumque se conferebat, sequebamur eum, auscultantes cum gaudio mirificas ipsius Conciones. Sed nostri Doctores legis, Sacerdotes, Pontifices nostri, & ipsemet Caiphas dixerunt nobis, quòd expediat hominem talem mori pro populo, ne Judæorum tota gens pereat; nos credidimus, & ipsi sunt, qui urserunt nos, ut ipsius postularem mortem.

Ergò vos estis, quibus impu-
tatur hoc malum, Principes po-
puli, Doctores legis, Pharisei,
Presbyteri, Pontifices: ergò au-
ctores vos estis mortis Salvato-
ris mundi? vos primos esse o-
portuerat, qui reciperetis illum
velut verum Messiam; primos,
qui vestra impenderetis ipsi ho-
magia, adhortantes exin popu-
lum, ut agnoscerent ipsum ceu
verum Israël Redemptorem,
vestris promissum Patribus: &
vos infelices, vestris obcæcati
Passionibus, addixistis ipsum
morti velut sceleratum, & mor-
ti probrosæ Crucis. Nos, re-
sponderent vobis, quid magni
commisimus mali? nos aliud
non egimus, nisi quòd executi
sumus

FFFFF 3

sumus

simus decreta & consilia Patris sui æterni; siquidem legimus in Prophetis, quod destinaverit ipsum velut agnum ad sacrificium: *Tanquam agnus ad occisionem ductus est.* Mors ipsius statuta fuit ab æternis decretis Dei.

Non est Pater æternus.

Itane ergo, Pater æterne? Tu primus es auctor mortis ipsius? Tu fons es & principium vitæ ipsius divinæ in æternitate; Tu genuisti ipsum è substantia tua in sinu tuo: Tu igitur similiter es, qui ipsum tradis morti in monte Calvarie. Ego quidem sum, qui morti trado ipsum, diceret nobis Pater cœlestis, sed motivum ad hoc non desumo ex me; peccata sunt hominum, quæ è meis avulsere manibus decretum hoc justitiæ infinito modo severæ, quam in proprium meum exerceo Filium: *propter scelus populi mei percussisti eum.* Quis ignorat, ipsum mortuum esse ob peccata hominum?

Non sunt peccata hominum.

O peccata mea, execranda peccata! ergo tandem vos estis prima & præcipua causa mortis Redemptoris mei? vix vobis, peccata abominanda! maledicta, quæ vos commisi hora. O quod habere non possim in corde meo lethale odium erga hosce carnifices, adorandi Salvatoris mei occisores! quis dabit oculis meis fontem lacrymarum, ut plorem die ac nocte; & præ dolore moriar, quod dederim

vitam his monstros, quæ causa extiterit mortis meæ?

Sed peccata hominum excusabunt se etiam, & dicent: nos causa non sumus mortis ipsius: haud enim necesse fuit ipsum mori, ut nostris medium afferret malis, poterat id agere, abs eo, quod moreretur; & positò etiam, quod debuisset mori, opus haud erat, ut occumberet morte tam probrosâ, tam infami; nos causa non extitimus omnium horum excessuum. Ah! quis igitur? inquiri ubivis hanc causam; non sunt carnifices, quamvis hi egerint ipsum in Crucem; non est Pilatus, non est populus Judaicus, non sunt Pontifices, non est Pater æternus, non sunt tandem peccata hominum. Et quis est ergo? est amor, responderent tibi omnes, quo abreptus est in omnes hos excessus; est amor, qui ipsum velut cœcum sine ulla consideratione, sic egit præcipitem; est amor, qui in toto ipsius corpore immanem hanc confecit stragem.

Ita, ita, dicit amor facer, ego ipse sum, aliam proinde hujus non inquire causam. Cumprimis ego sum auctor, architectus & executor horum omnium: *propter nimiam charitatem suam, quæ dilexit nos.* Amor divine, tu ergo ipse es, qui redegisti illum in statum adeo miserandum. O amor magni Dei viventis erga pau-

Ephes, 2.

Amore excessivo nos ^{Jesus} amavit, qui causavit omnes excessus passionis suae.

Quam scelesti simus, nisi amemus Jesum Christum,

pauperculos homines, quam es immodicus, profusus & effusus! quam es ardens & succensus! sed quam savus es & acerbus! Ah! quam bene dicitur: O amor! quam es cœcus! quid fecisti? an ita accipiendus fuerat Deus immortalis pro bono tam vilium creaturarum? nonne melius fuisset omnes annihilari creaturas, quam pati Deum harum pœnarum levissimam?

Id novi, respondit mihi amor; sed ostendere volui hominibus, quam ardentem ipsos amem, ipsisque id demonstrare tam luculenter, ut nemini liceret de hoc dubitare; & per hoc obstringere tam fortiter ipsos volui ad me amandum, ut, si ingrati essent, idque intermitterent, perpetuo forent inexcusabiles; & post hæc omnia, quæ feci, post omnia quæ perituli pro eis, obtinere adhuc ab iis non possum ut me ament ex debita gratitudinis affectu. Respondente ad hæc fratres mei, dicebat nobis Spiridion, dejiciens oculos & inclinans caput versum terram: nam, quantum ad me, hærent mihi verba: suffundor pudore, & morior horrore, impotens, qui vel meam animo comprehendam insensibilitatem, vel meam mihi indulgeam ingratitude. Nemo audebat desuper effari verbum, sed omnes percutiebant pectus & solvebantur in lacrymas: quam enim ex-

cusationem afferre quis posset, quod non amet Deum, qui tanta nobis exhibet amoris indicia.

Quid ergo vultis, ut faciam, dicit nobis ^{Jesus} Christus à Cruce sua, ut extimulem vos ad amandum me? non est animus adeo vecors, qui renuat amare illum, à quo prævenitur amore vehementi. Quando mihi demonstrandus fuisset amor infinitus, quo prosequor Deum Patrem meum, quid amplius facere potuissem, quam quod feci, ad demonstrandum vobis illum, quo erga vos afficior? & quando (per impossibile) redimere debuissim unam è tribus divinis Personis, quid dare potuissem pretiosius, quam quod do pro anima vestra; & vos parvi hanc æstimatis, ut perdatis ipsam pro nihilo? probè vidi hæc omnia, explorata mihi erant futura vestra ingratitude; nec me latebat, quod invito me vestras perdituri essetis animas; & omnibus hisce non obstantibus, non cessavi amare vos magis, quam propriam vitam meam, & mori pro salute vestra.

O amor incomprehensibilis Jesu patientis & morientis non nisi tuum est triumphare de malitia & ingratitude hominum. Exhibere favores maximos, hosque profundere in manus ingratorum, victoria profecto est amoris maximi; sed hos

^{Jesus} Christus tantum nobis exhibuit amorem, ac si exhibere illum debuisset Patri suo.

^{Admirabilis} triumphus amoris Jesu Christi in Cruce.

pro-

profundere, ipsosque exhibere, reluctantibus vecordissimis quibusvis ingratitude; quis amor alius, quam tu solus, ô JESU, de his posset triumphare? Tu moreris ex amore omnium peccatorum, pro infinito numero infidelium, qui nunquam cognoscent te, de hoc ipsi nil scient, nec ob hoc tibi unquam reddere poterunt grates. Tu moreris pro hæreticis, qui exinde dicendi desument ansam: vivamus jucundè, nec quidquam patiamur, JESUS CHRISTUS jam passus est pro nobis. Tu pateris pro plurimis malis Christianis, qui nullo unquam ex hoc tangentur gratitudinis affectu; quâ ratione amare potes eosque hos omnes, ut mori velis pro eis? O amor invincibilis! ô amor triumphans! quàm es admirabilis!

Debemus credere amori JESU.

Sed quia tam potens es, ô amor Redemptoris mei, flecte igitur rebelles nostras voluntates, absolutum tibi accipe in illas imperium, compellens ipsas, ut renuntient ex nunc, & semper deinceps amori mundi & amori proprio, nec obtemperent nisi tibi soli. Tu conspexisti adhuc grati memoriam animi in frequenti multitudine fidelium animarum, quæ amarunt te usque ad rotas, usque ad rogos arden-tes, usque ad ungues ferocium bestiarum, uti videre erat in tot tantisque Martyribus. Et adhuc

visa, est, & videtur ingens mortalium frequentia, qui, ut sequantur te, reliquerunt omnia, contempserunt omnia, & mundum, & honores, & voluptates, & divitias, & consanguineos, & seip-
 sos, ut non amarent nisi te, ut non adhærent, nisi tibi soli. Quando ergò erit hoc? nonne tempus est, ô sacrate amor JESU! ut gloriosam hanc reportes victoriam de obfirmatâ duritiâ cordium nostrorum? an nunquam non futura hæc erunt mundi & amoris proprii mancipia?

Ecce splendorem maximum E Cruce sua
 victoriarum tuarum, triumpho- JESUS omnia
 rumque tuorum, ô amor omni- trahit ad se.
 potens! cum prævaleas ipsi Deo, tibi resistendi cui erit potestas? aspicio te velut magnetem sacrum, armatum ferro ad pedes manusque: ecce te in tota fortitudine tua: cum ergò dixeris, te, cum elevatus fueris à terra, omnia tracturum ad te, imple promissiones tuas, trahè nos, abstrahè & erue nos à creaturis, & à nobismetipsis, ut non adhæreamus, nisi tibi soli. Amor arma- Brachia JESU
 tus est arcu suo & sagittis suis. sunt arcus, &
 Quando aspicio te brachiis in cor ipsius est
 Cruce expansis & colligatis; ec- sagitta,
 ce tibi arcum amoris; sed ubi sagitta est? video illam in medio tui; est cor tuum totum accensum flammis sacris, ô JESU! & video totam jam expeditam ad

ad abeundum ab arcu amoris hanc sagittam, apertum ad hoc jam foramen est in pectore tuo. Emitte illam, Domine, ex omni fortitudine tua, collima & fige tibi scopum, infelix cor meum, feri illud aliquando desiderabili hoc ictu, quo vulneratum moriatur sibi ipsi, ut non vivat amplius nisi tibi soli. Ita, mi amabilissime Salvator, id desidero ex toto corde meo: si minima pars cordis mei deflectere velit à te, & non tota dicata & devota sit soli amoris tuo, erue illam Domine, & destrue ipsam; renuntio ipsi, & nolo amplius, ut mea sit, quando tua amplius non erit.

Considerandum, in qua corporis habitudine Jesus Christus apparuerit nobis in Cruce.

Vellem vobis hinc dicere, fratres mei, quod sanctus Bernardus olim dixit totus amore succensus erga Jesum crucifixum. Considerate bene figuram ejus, & observate habitudinem corporis, quam refert vobis in hac Cruce. Demittit caput, seque inclinat erga vos, ad dandum vobis osculum pacis; brachiis manet expansis, vobisque apertis, ad amplexandum vos, vosque recipiendum ad misericordiam: manus gerit perforatas; hinc gratiarum thesauri sunt, quos referatos omnino tenet, ut effundat omnes super vos. Videtis apertum latus ejus & cor transfixum. Ah! chari fratres mei,

non intelligitis, loqui hoc cor cordi vestro, vobisque declarare, quantum vos amet; amabile hoc cor invitat vestrum, & incitat illud, ad intrandum in se, ibique commorandum, ut ardentissima simul jungantur amicitia, nec unquam ab invicem separentur: pedes tenet clavibus affixos Crucis; ut assecuret vos, se non recessurum à vobis, vosque hinc semper inventuros ipsum, si hinc ipsum volueritis inquirere. Et tandem totum corpus ipsius extensum apparet vobis in hac Cruce, ad insinuandum vobis, quod suas ubique extendat misericordias, etiam maximos super peccatores, quodque se totum tradat pro salute vestra.

Quid deducendum ex hoc, nisi egregium hoc effatum, & efficax sancti Bernardi desiderium: *Totus nobis figatur in corde, qui pro nobis totus fixus est in Cruce.* Finem imponere volebamus Consultationi eximio hoc effato & affectu, sed bonus noster Ecclesiasticus consulto & prudenter nos monuit: an ergo relinquamus Jesum Christum, qui amabilis est Pater noster, morientem in Cruce, quin videamus expirantem ipsum, postulantes ab eo benedictionem, & aliquam testamenti sui partem?

Æquissimum est, ut per hoc finiamus.

Gggggg ARGU.

S. Bern.